

ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ 2

Παρέμβαση του Ν. Αδαμόπουλου στη ημερίδα της ΠΟΕ-ΟΤΑ για τη διοικητική μεταρρύθμιση (Θεσσαλονίκη Δεκέμβρης 2008)

Συνάδελφοι-ισσες

Όλοι αναγνωρίζουν πως κομβικό σημείο για την λειτουργία, την ανάπτυξη και τον ρόλο του κράτους στις σημερινές συνθήκες του καπιταλιστικού συστήματος είναι οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης,

Ο στόχος των διάφορων μεταρρυθμίσεων στην Τ.Α. σχετίζονται άμεσα με τις συνολικές αναδιαρθρώσεις που συντελούνται συνολικά στη δημόσια διοίκηση, το κράτος τις τελευταίες δεκαετίες.

Οι αλλαγές στην καπιταλιστική οικονομία είναι πρώτα από όλα αυτές που τις επιβάλλουν.

Οι δήμοι σήμερα σαν διοικητικές μονάδες στον συνολικά ιστό λειτουργίας της κρατικής μηχανής επιδιώκετε να έχουν , ν αποκτούν εκείνα τα χαρακτηριστικά ώστε να διευκολύνουν την κίνηση και τις ανάγκες του κεφαλαίου για κερδοφορία του τόσο τοπικά και περιφερειακά όσο και στο συνολικό του σχεδιασμό.

Η ανάγκη τους για ισχυρούς, αποτελεσματικούς, δήμους είναι ακριβώς μέσα σε αυτό το πλαίσιο ενταγμένη και όχι από την σκοπιά της καλύτερης εξυπηρέτησης των αναγκών της κοινωνίας.

ΑΙΤΙΕΣ ΤΩΝ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΑΓΩΝ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Η συνεχής πτωτική τάση του ποσοστού κέρδους της καπιταλιστικής οικονομίας στην Ευρώπη τα τελευταία χρόνια και σε συνδυασμό με το ανταγωνισμό με τα άλλα μεγάλα καπιταλιστικά κέντρα, οδήγησαν σε σημαντικές αλλαγές στα χαρακτηριστικά και τις λειτουργίες του κράτους.

Από το κοινωνικό κράτος πρόνοιας μια περίοδο μετά τον β' παγκόσμιο πόλεμο και την κυριαρχία των σοσιαλδημοκρατικών κυβερνήσεων σε όλη την Ευρώπη περάσαμε στην άκρατη νεοφιλελεύθερη –νέοσυντηρητική πολιτική και την απαίτηση για τις ανάλογες αναδιαρθρώσεις που χρειάζονται στα πλαίσια των δομών λειτουργίας του κράτους για την υλοποίηση τους.

Στόχος η οικοδόμηση ενός κράτους γνήσιου εκφραστή των συμφερόντων του κεφαλαίου που όλες οι λειτουργίες του θα βρίσκονται στην υπηρεσία των δυνάμεων της ελεύθερης αγοράς.

Έτσι σε όλη την ευρωπαϊκή ένωση οι ιδιωτικοποιήσεις – συγχωνεύσεις - εκχωρήσεις η γενικευμένη ανατροπή των εργατικών κατακτήσεων και δικαιωμάτων σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα έγιναν κυρίαρχη πολιτική που αποβλέπουν στην απρόσκοπτη κίνηση και κερδοφορία του κεφαλαίου μέσω της αύξησης της έντασης της εκμετάλλευσης των εργαζομένων.

Βασικός κρίκος περάσματος αυτών των ανατροπών αλλά και κύριος συντελεστής υλοποίησης αυτών των αλλαγών σε τοπικό επίπεδο καλείτε να παίξει το τοπικό κράτος , δηλαδή οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης σε όλο τους το φάσμα.

Εκεί βρίσκεται και η ουσία για ένα νέο και αναβαθμισμένο πλαίσιο διοικητικών-οικονομικών αρμοδιοτήτων και εξουσιών, ενταγμένο βεβαίως απόλυτα στην κεντρική στρατηγική πολιτική επιλογή του καπιταλιστικού κράτους στις σημερινές συνθήκες.

Έτσι οι αλλαγές όμως που επιζητούνται, το περιεχόμενο και η κατεύθυνση τους, οι επιδιώξεις τους, χαρακτηρίζονται από έναν σαφή πολιτικό και ιδεολογικό προσανατολισμό στη σημερινή περίοδο, όπου χαρακτηρίζεται από μια γενικευμένη και εφ' όλης της ύλης επίθεση απέναντι στις κατακτήσεις και δικαιώματα των εργαζομένων.

Και δεν θα πρέπει σε καμιά περίπτωση να τις αντιμετωπίσουμε σαν ένα απλό άθροισμα νομικών διευθετήσεων.

Μάλιστα βασικοί εκφραστές τους δεν διστάζουν να μιλήσουν...

...για μια μεγάλη ανατροπή που χρειάζεται στο μοντέλο διοίκησης και αυτοδιοίκησης ... που δεν θα καμφθεί από λαϊκίστικες ή δημαγωγικές αντιδράσεις... Μια ριζική αλλαγή που επιτέλους δεν θα υπολογίσει πολιτικό κόστος... μια ουσιαστική «επανάδρυση» του κράτους...

Η μεγάλη αυτή ανατροπή συνοψίζεται στα εξής στοιχεία:

- *Να αντιμετωπιστούν οι δήμοι ως επιχειρησιακές μονάδες και επιβάλλεται να καθιερώσουμε αυτό το νέο διοικητικό και οικονομικό μοντέλο λειτουργίας των Ο.Τ.Α.*

- *Πρώθηση αλλαγών που θα κάνουν μια ουσιαστική χρηματοοικονομική επανάσταση, όπως:*

1- Εναλλακτικές πηγές χρηματοδότησης και στήριξη από την ελεύθερη τραπεζική αγορά για επενδυτικούς σχεδιασμούς.

2- Τοπική φορολογία.

3- Ανάπτυξη εταιρικών σχέσεων μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα για έργα και υπηρεσίες αυτόχρηματοδοτούμενες.

4- Ομολογιακά δάνεια με πρόσβαση στη διεθνή αγορά κεφαλαίων.

Είναι πεντακάθαρο ότι με μια τέτοια πολιτική αντίληψη και πρακτική κατεδαφίζεται πλήρως ο όποιος δημόσιος και κοινωνικός χαρακτήρας των υπηρεσιών της τοπικής αυτοδιοίκησης και προβάλλει το κυρίαρχο δόγμα ότι οι δήμοι είναι δημόσιοι αναπτυξιακοί φορείς που πρέπει να λειτουργούν με ιδιωτικό-οικονομικά κριτήρια στη βάση της επιχειρηματικότητας και ανταποδοτικότητας πέρα και έξω από τις ανάγκες των λαϊκών συμφερόντων.

Τα διάφορα νομοθετήματα και ρυθμίσεις για την τοπική αυτοδιοίκηση τα τελευταία χρόνια όπως:

- «Πολιτεία», «Καποδίστριας 1», «Συμπολιτείες και Διαδημοτικές συνεργασίες των δήμων»

- η εφαρμογή της μερικής απασχόλησης στους Ο.Τ.Α.

- το αναπτυξιακό πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ» που θεσμοθετήθηκε και προωθήθηκε πρακτικά και με κίνητρα η μεγαλύτερη εμπλοκή του ιδιωτικού κεφαλαίου στα δημοτικά έργα και υπηρεσίες.

- ο νομος για τα Σ.Δ.Ι.Τ.

-τα διάφορα εθνικά και κοινοτικά προγράμματα για την απασχόληση και την κοινωνική πολιτική.. υποτίθεται.

αποτελούν μέρος της ίδιας πολιτικής γραμμής που εφαρμόζεται και συστηματοποιήθηκε και αποτυπώθηκε στον νέο κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων.

Ο ΝΕΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Τα παραπάνω καθορίζουν και το πολιτικό νήμα που διαπερνά και συνδέει τα 300 και πλέον άρθρα του νέου κώδικα και συμπυκνώνονται στα εξής:

Ισχυρό τοπικό κράτος

Δήμοι – ή Συμπολιτείες ως βάση διαδημοτικής συνεργασίας – ή Μητροπολιτικός αυτοδιοικητικός οργανισμός στις μεγάλες πόλεις,

Γίνεται το μέσο για την δημιουργία συμβάσεων, κατάρτισης προγραμμάτων για την ανάπτυξη έργων και υπηρεσιών σε σύμπραξη με το ιδιωτικό κεφάλαιο (κατασκευαστικό- βιομηχανικό – εμπορικό – τραπεζικό) ελληνικό και ξένο.

Με άλλα λόγια άνοιγμα ενός νέου μεγάλου πεδίου ανάπτυξης και κερδοφορίας του κεφαλαίου σε όλους τους τομείς αρμοδιότητας των Ο.Τ.Α. και των υπηρεσιών που προσφέρουν.

Επιπλέον η νέα αυτή αναδιάρθρωση των κρατικών δομών σε τοπικό και στη συνέχεια σε νομαρχιακό και περιφερειακό επίπεδο, ανεξάρτητα αν είναι ή όχι αιρετός ο περιφερειάρχης, σημαίνει ακόμη μεγαλύτερη συγκέντρωση εξουσίας σε όλα τα επίπεδα, για την αποτελεσματικότερη προώθηση των πολιτικών του κεφαλαίου και της κυβέρνησης και παραπέρα υποβάθμιση του όποιου κοινωνικού ελέγχου.

Επιχειρησιακά προγράμματα

Σε αυτή τη κατεύθυνση θεσπίστηκαν και τα 4ετη επιχειρησιακά προγράμματα, με αυτούς τους στρατηγικούς στόχους όπου θα είναι υποχρεωμένοι να κινηθούν όλοι οι Ο.Τ.Α. αλλά και θα αξιολογηθούν και θα κριθούν για αυτά.

Σε αυτήν την κατεύθυνση και με αυτή την λογική εκσυγχρονίζονται και η λειτουργίες των οικονομικών των Ο.Τ.Α.

δηλαδή στην βάση της λειτουργίας επιχειρηματικής μονάδας και όχι του δημόσιου κοινωνικού οργανισμού, με τους ισολογισμούς – προϋπολογισμούς - απολογισμούς κ.α., με δείκτες αξιολόγησης, αποτιμήσεις τιμής- κόστους- κέρδους κ.τ.λ. ώστε να υπάρχει καθαρό τοπίο για τις συμπράξεις και συνλειτουργίες με τις ιδιωτικές εταιρίες και το κεφάλαιο συνολικά.

Δημοτικές επιχειρήσεις

Αυτά από ότι όλοι καταλαβαίνουμε σημαίνουν νέες και μεγαλύτερες οικονομικές επιβαρύνσεις για τον δημότη εργαζόμενο.

Από την τσέπη του θα βγουν τα κέρδη από τα έργα και τις υπηρεσίες που θα τα διαχειρίζονται ιδιωτικές εταιρίες και δήμοι επιχειρήσεις. Σε αυτόν θα επιβληθεί το νέο χαράτσι *αύξησης των ανταποδοτικών και της τοπικής φορολογίας* που κυβέρνηση - δήμαρχοι θέλουν να επιβάλουν.

Είναι φανερό λοιπόν το πολιτικό πλαίσιο και οι εκσυγχρονιστικές, αποκεντρωτικές δομές που θέλουν να διαμορφώσουν.

Στόχος τους είναι η πλήρης μετατροπή των Ο.Τ.Α. σε Α.Ε. με δημότες πολλαπλά φορολογούμενους και εργαζόμενους χωρίς δικαιώματα.

Για εμάς τους εργαζόμενους στους Ο.Τ.Α. επιπλέον θα επιφέρει την αποδόμηση των κατακτήσεων και δικαιωμάτων μας, την βίαιη ανατροπή των εργασιακών μας σχέσεων, την ακόμη μεγαλύτερη συρρίκνωση των μισθών και εισοδημάτων μας.

Σε αυτή τη λογική είναι ενταγμένες και οι αλλαγές που επιδιώκονται με το Καποδίστρια 2

Στη νέα μεταρρύθμιση που επιδιώκουν

Καμία κουβέντα για την κατάργηση του δημαρχοκεντρικού συστήματος και τον ουσιαστικό εκδημοκρατισμό της λειτουργίας των δήμων.

Την εφαρμογή της απλής αναλογικής για την πραγματική αντιπροσώπευση στα δημοτικά συμβούλια.

Μιλάνε για το ανθρώπινο δυναμικό στους δήμους και σχεδιάζουν νέες γαλέρες για τους εργαζόμενους.

Μιλάνε για μεταφορά αρμοδιοτήτων και αντιμετωπίζουν τους δήμους σαν τις εκατοντάδες χωματερές που θα πετάξουν σαν απόβλητα την δημόσια υγεία, παιδεία, και άλλες υπηρεσίες πρόνοιας ώστε να κάνει πάρτι το ιδιωτικό κεφάλαιο κεντρικά και τοπικά.

Το δικό μας όραμα είναι μια άλλη κοινωνία,

αυτοδιοικούμενη και **αυτόδιευθυνομένη** από τους εργαζόμενους, με ουσιαστικά λαϊκούς και **άμεσο δημοκρατικούς θεσμούς**, με στόχο την ολόπλευρη κάλυψη όλων των ανθρώπινων αναγκών.

Για να έχουν οι λέξεις νόημα, αυτοδιοίκηση δεν μπορεί να είναι χωρίς την ολόπλευρη συμμετοχή στη διοίκηση, διαχείριση, διεύθυνση, και τον έλεγχο όλων των πολιτών μια γεωγραφικής – χωροταξικής ενότητας και κυρίως των εργαζομένων.

Το σημερινό σύστημα στην τοπική αυτοδιοίκηση είναι πολύ πίσω ακόμη και από αυτές τις αρχές της αστικής δημοκρατίας. Τα χαρακτηριστικά που διαμορφώνονται σήμερα στη λειτουργία τους είναι περισσότερο συγγενή με τα μεσαιωνικά δουκάτα, με τους δήμαρχους να συμπεριφέρονται σαν δούκες με τις αυλές και τους αυλικούς τους.

Καμία σχέση με λαϊκό θεσμό, καμία αυταπάτη ότι κάποιες μεταρρυθμίσεις θα τους προσδώσουν κοινωνικά χαρακτηριστικά. Χρειάζεται συνολικός κοινωνικός μετασχηματισμός και αυτός δεν θα προκύψει με κάποια νομοθετήματα εκσυγχρονιστικού χαρακτήρα.

Εμείς σαν εργαζόμενοι είναι αναγκαίο από την μια να υπερασπίσουμε τις κατακτήσεις και τα δικαιώματά μας που έχουν προκύψει από τους διαχρονικούς αγώνες συνολικά των εργαζομένων αλλά από την άλλη δεν μπορούμε να περιοριζόμαστε μόνο στην άμυνα για να περιορίσουμε την ήττα αλλά να διαμορφώσουμε στόχους και αιτήματα, να παλέψουμε για την νίκη.

Δεν μπορούμε να στεκόμαστε φοβικά στις επερχόμενες αλλαγές που επιδιώκουν και είναι συνεχιζόμενες. Αλλά να αγωνιστούμε για τις πραγματικές αλλαγές που χρειάζονται μέσα από το πρίσμα του συνολικού κοινωνικού μετασχηματισμού.

Υπηρεσίες και έργα την εξυπηρέτηση και τις ανάγκες των ανθρώπων και όχι με πρόσημα αυτές τον πλουτισμό των λίγων, την ανάπτυξη για την κερδοφορία του κεφαλαίου

Σταθερή εργασία – με ασφάλεια και ασφάλιση.

Μισθούς για την κάλυψη των αναγκών μας και όχι βοηθήματα.